

Referat - Ultima noapte de dragoste, intaia noapte de razboi

Geneza romanului : Trebuie cautata in preocuparea scriitorului de a scrie despre razboi. Camil Petrescu anunta in revista "Omul liber" aparitia unor nuvele ti a unor romani de miscare a razboiului. Titlurile propuse de scriitor erau variate. Romanul este precedat de o serioasa activitate de documenturi.

Scriitorul a adunat un bogat material in legatura cu tema operei : carti, articole din ziare, magazine ilustrate, tot ce constitue atmosfera unei epoci, fotografii, carti postale. Fisele pentru acest roman mult adunate timp de zece ani. "Toti eroii din romanul meu isi au fisa , documentara" (martoritatea scriitorului). Din punct de vedere compozitional romanul cuprinde doua parti :

a.) - prima parte infatiseaza drama conjugata cu adinci implicatii in constiinta personajului.

b.) - iar partea a doua este "memoriarul de campanie al autorului, imprumutat cu amanunte cu tot eroului" - dupa cum marturiseste scriitorul.

Romanul este deci un lung monolog liric in care eroul se analizeaza cu luciditate. Opera cuprinde povestea inceputului si destramarii iubirii dintre eroul principal stefan Gheorghidiu si sotia s-a Ela.

stefan este fiul unui intelectual de origine burgheza care saracise scotind gazete necitite. La inceputul primei parti a romanului aflam ca stefan este sublocotenent proaspat concentrat intro regiment de infanterie, trimis pentru interirea frontului din valea Prahovei intre Busteni si Predeal.

Romanul incepe propriu-zis prin capitolul al doilea intitulat "Diagonalele unui testament" in care se prezinta "secvente" din romanul iubirii si casniciei eroilor principali, asa cum sau inregistrat in memoria eroului narator. Deci eroul traieste doua realitati : realitatea timpului cronologic, (frontul) si realitatea timpului psihologic (trairile interioare trecute si rememorate).

Fiind student la filozofie casatorea cu o studenta, cea mai frumoasa fata de la facultate, stefan si Ela realizeaza o viata conjugata intensa, armonioasa. Personajul mosteneste de la unchiul Tache o avere considerabila, care il pune la adapost de grijile materiale si permite sa se consacre studiului si meditatiei sau sasi analizeze la nesfarsit propriile stari sufletesti. Gheorghidiu traieste experienta iubirii cautind adevarul "cautam o verificare si o identificare a eului meu", urmeaza distractie, excursii, in lacuri pitoresti, in care stefan este mai mult tarat si care declanseaza in el drama incertitudinii asupra fidalitatii sotiei. Anumite manifestari ale Elei ii dau motive sa o considere o femeie usuratica, altele insa ii infirma banuielile. Cartea este o lunga analiza a starilor sufletesti indurate de erou, o monografie a geloziei care se transforma intr-o drama a cunoasterii.

Personajul sufera pentru ca nu stie daca este inselat sau nu dar mai mult pentru ca nu este in stare sa descopere adevarul progresiv stefan Aduna semne ale nelinistii si indoierilor sale interioare pe care le analizeaza amanuntit. indoiala capata proportii dramatice, catastrofale. El simte "cum zi de

zi femeia se instraina". Viata i-a devenit un chin nu mai putea citi nici o carte, parasise universitatea : "in cele trei zile cate am stat la Odobesti, am fost ca si bolnav, cu toata ca paream uneori de o veselie concesiva". Scriitorul noteaza gesturi, vorbe, reactii, dureroasa ale geloziei "pe drum nevasta mea n-a trait decit prezenta lui". Eroul vrea sa-si ascunde zbuciumul sufletesc maschindu-l : "n-am fost niciodata geloz, dar am suferit atita din cauza iubirii". El vede in Ela idealul sau de feminitate si iubire catre care aspira cu toata fiinta lui, sincer si generos, dar care s-a prabusit. in conceptia lui stefan cu cei care se iubesc "au drept de viata si de moarte unui asupra celuiilalt".

Drama se rezolva negrevazut. Mobilizat la cererea lui stefan pleaca pe front. Pina la inceperea primei batalii constiinta sa nu se linisteste. Pentru el nu exista o problema mai importanta in lume decit acea de a sti cu ce se indeletuieste sotia in lipsa lui. in preajma inceperii atacului, stefan obtine o permisie de citeva ore acasa cu toate ca un ordin sever interzicea parasirea unitatii. Odata cu inceperea luptei, participind la atacuri si marsuri obositoare, mereu cu perspectiva mortii in fata, personajul observa ca suferintele de dragoste sunt fara intteles. Razboiul este tragic si absurd. El este descris in numele adevarului si autenticitatii. Scriitorul urmareste reactiile intelectualului lucit care priveste situatiile cu interesul savantului. Faptele sunt transcrise cu o precizie calendaristica dintr-un jurnal de Front al autorului insusi. Experienta traita de autor este transmisa cu precizie. Discutiile sterile din parlament cu privire la pregatirea pentru razboi sunt o realitate cruda pe front. Armata are o pregatire slaba, fortafacatiile de pe valea prahovei erau doar "niste gropi cit cele pe care le fac, jucandu-se copii in nisip".

Nici instuctia militara a ostasilor nu era de parte de jocurile copiilor din mahalaurea Oborului "cind ne imparteam in romani si turci, si navaleau unii peste altii". Cei raspunzatori pentru soarta tarii erau mici. Sustineau ca suntem pregatiti pina la ultima cartusi. Haos, mizerie, marsuri neintrerupte, retrageri slab organizate acesta este frontul. Ordinele bateau cap in cap si soldatii trageau in fratii lui. Razboiul este vazut prin prizma participantului la atac.

Reintors in bucuresti, in urma ranilor stefan nu mai are putere sa se reintoarca la vechea drama familiala. in aceste momente comportarea sotiei i se pare falsa, teatrata. Hotarirea de despartire pe care o si duce pina la capat i se pare singura solutie posibila, despartindu-se de tot trecutul.

stefan sufera drama turuat in esente tari superioare, urmarind absolutul in toate, el ramine spada care nu se indoaie, nu se pleaca si se rupe. El este convins ca prin iubirea Elei poate atinge absolutul insa descopera treptat ca si.a faurit o lume himerica an dragoste, careia ii cade prizonier. Gandeste detasat : "sunt obosit imi e indiferent chiar daca e nevinovata". Experienta frontului a fost decisiva. Drama iubirii lui intra definitiv in umbra si daruieste Elei casa de la Constanta bani, lucruri personale : "adica tot trecutul ".

Stapinit de aceasi sete de certitudine, el este un combatant fara identitate, care traieste toata viata intre siguranta si nesiguranta stapinit de marea sete de cunoastere. Romanul are o constructie simetrica si echilibrata cele doua mari experiente de dragoste si de razboi asigura echilibrul

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

romanului. Opera ramine una din marile realizari ale prozei romanesti interbelice. Romanul este un roman de tip balzacian. Apar in roman figuri de batrini, avari, ca in romanele lui Balzac. Batrinul avar sau unchiul Tache sunt personaje balzaciene. Nae Gheorghe unchiul lui Stefan s-a imbogatit prin zestre. Este politician simpatizat si de opozitie pentru spiritul lui, pentru largimea lui de vedere.

Jocul ielelor:

Opera dramatica a lui Camil Petrescu reprezinta o contributie insemnata la dezvoltarea dramaturgiei romanesti. Se inscrie problematicii generale a operei scriitorului : "dimensiunea intelectuala drama cunoasterii", adica tendinta spre absolut a eroilor sai, generatoare de conflicte. Deci tema piesei este ideea de absolut ca notiune morala nozuinta catre taram de certitudini morale care nu admit compromisurile de nici un fel. Opera a fost scrisa in mai multe versiuni intre 1916-1918 si terminata in 1946.

Geneza dramei : Scriitorul explica reactiile sale sufletesti puternice traite intr-o zi de mai 1916 cand asista la o bataie de flori la sosea. Tinarul student de 22 de ani se intorcea acasa pe inserate si se uita cu mirare si revolta la echipajele imbodobite cu flori cu femei trupoase si elegante in timp ce zareste zdrobite de picioare ziare ce vorbeau despre "gigantica macinare de la Verdun". Drama este scrisa intr-o saptamina ramanind pentru tot restul vietii preferinta autorului.

In viziunea autorului opera trebuie sa fie o drama a dreptatii sociale o drama a absolutului. Actiunea se petrece in 1914. Subiectul se concentreaza pe ilustrare conceptelor de justitie si iubire privite in mod absolut. Gelu Ruscanu, directorul ziarului "Dreptatea sociala" este in posesia unor documente compromitoare despre un Sinesti (discret) ministrul justitiei pe care vrea sa le faca cunoscuta in numele dreptatii si adevarului. Aceste informatii sunt cuprinse intr-o scrisoare de dragoste adresata lui Gelu Ruscanu de Maria sotia lui Sinesti. Din scrisoare rezulta ca Sinesti ar fi devenit bogat prin uciderea unei matusi bogate pentru a distruge testamentul devenit bunicului mostenitor. Pentru a se salva Sinesti foloseste santajul. Gelu Ruscanu afla ca tatal sau punctul sau de sprijin moral si echilibru in viata venisese o franda, din cauza unui actrice obscure nora.

El afla ca tatal sau fusese ajutat de Sinesti care a pastrat scrisoarea compromitoare. El este pus sa distruga aceasta scrisoare in schimbul tacerii lui Gelu. Gelu afla ca moartea tatalui sau nu se datora unui accident ci de sinucidere. Pe de alta parte ministrul justitiei propune eliberarea din inchisoare a detinutului politic Petre Boruga, tovaras de partid grav bolnav in schimbul tacerii si a incetarii campaniei piegriacerei. Camarazei lui Gelu ii cer sa nu publice scrisoarea, iar el se supune majoritatii.

Obsedat de ideea unei dreptati absolute, profund tulburat in propriile sale convingeri, Gelu nu rezista presiunii realitatii si, se sinucide cu pistolul lasat de fosta sa amanta Maria in momentul ultimei intalniri cu aceasta care revenise la el. Gelu repeta destinul tatalui sau. Gelu este obsedat de ideea de justitie absoluta. el nazuieste spre certitudine : "fara certitudine nu exista adevar si nu exista

frumusete pe lume". El aspira spre lumea ideilor pure, cea ce nu se poate atinse. El cade victima propriilor sale aspiratii utopice si moartea sa apare ca semn al superioritatii sale unui laterare al singularitatii anului ce nu poate concepe compromisul. Pina si iubirea este vazuta de Gelu tot in sfera idealului pur, in lumea absolutului : "o iubire care se numeste eterna, nu este nimic". Maria Sinesti antipadul lui Gelu il defineste excelent : "intre inima ta si inima mea sunt mereu lama rece a vietii tale". Saru Sinesti are o personalitate puternic ancorata in realitate. Puterea constituie principul conducator si ordonator al existenttei sale. Jocul lelelor este o drama a intelectului o drama a contradictiilor, in care se bate o coonstiinta o intelidenta severa cu ea insasi. Opera este o meditatie asupra absolutului inteles ca o aspiratie general umana.